

1924 23. JULI 1949

ESBJERG
FORENEDE BOLDKLUBBER

1924-1949

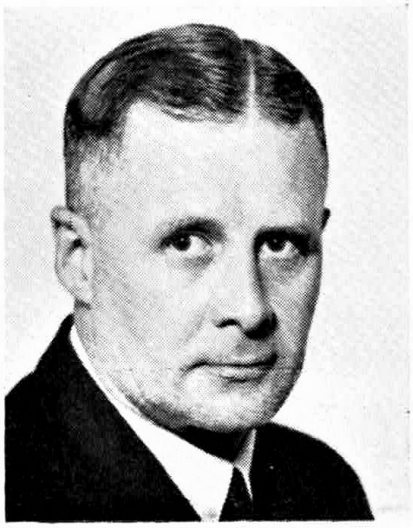
23. JULI

Et jubilæumsskrift ved

ARNE RIBER OG RUDOLF JENSEN

K. ROSENDAHLS BOGTRYKKERI AKTS., ESBJERG
1949

Hilsen til jubilaren

L. Høyer-Nielsen

Man har været så elskværdig at bede mig skrive en hilsen til E. f. B.'s jubilæumsskrift — og denne opfordring imødekommer jeg med glæde, fordi jeg på forskellig vis har grund til at sige E. f. B. tak og finder det passende at aflevere disse tak'er netop ved denne lejlighed.

Som gammel fodboldspiller føler jeg trang til at takke klubben for dens indsats gennem årene for mig og mine fodboldkammerater. Ganske vist havde jeg min længste og bedste tid som aktivspiller i E. f. B.'s forgænger E. B. 98, men E. f. B. fortsatte de smukke og gode traditioner fra min gamle klub, således at jeg også havde nogle gode omend alt for få år i sammenslutningsklubben, under hvis ledelse mange hundrede unge og ældre fodbolddyrkere har haft gode tider under stadigt bedrede ydre kår, som også klubben har haft sin andel i. Som en af E. f. B.s gamle (i dobbelt forstand!) fodbold-drenge vil jeg ved jubilæet ønske for klubben, at den formår at gøre ungdommen interesseret i dens arbejde og i dyrkelse af den sport, der for os forhenværende står som den rigtige sport, og som har givet os så mange gode og glade timer og lykkelige minder.

Som næstformand i J. B. U. og medlem af D. B. U.'s bestyrelse er det mig en kær pligt på unionernes vegne at kunne takke E. f. B. for god indsats gennem årene. De 25 år er for E. f. B. som for de fleste andre klubber gået i bølgegang, men også i bølgedalene har klubben forstået og formået at gøre sig gældende, at kunne stille mange aktive spillere på benene og at ville spille spillet både efter dets skrevne og dets uskrevne love på en sådan måde, at klubben stadig har haft et godt ry blandt andre klubber i landet og været en af de klubber, som unionernes ledelser med glæde fulgte udviklingen i. Som repræsentant for de to unioner — og først og fremmest for lokalunionen — takker jeg E. f. B. for

den indsats, der er gjort i de 25 år, og ikke mindst for den indsats, der nu har skaffet klubbens første hold op i 1. division igen. Og mit fødselsdags-ønske fra unionerne skal være det, at klubben må vise sin berettigelse til at være i denne elite-række på en sådan måde, at den også bliver der i en årrække.

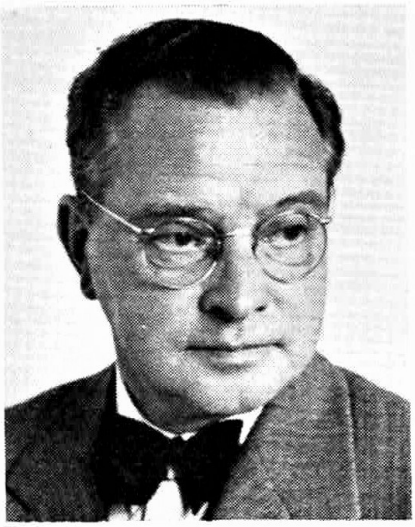
Som borgmester i staden Esbjerg er det mig en glæde at kunne takke E. f. B. for, hvad klubben har udrettet i de 25 år — både for dens indsats for byens ungdom og dens »reklame-indsats« for vor by. For en »byleder«, der kender reklamens værdi også for en by, har det været glædeligt at se, hvor ofte E. f. B. har været med til at få Esbjergs navn til at lyde i æteren og til at falde avislæserne i øjnene og dermed slå Esbjergs navn fast i endnu flere menneskers bevidsthed. Og for et »offentligt mandfolk«, der tror på sportens værdi som samfundsopdragende faktor for ungdommen, har det været en tilfredsstillelse i disse år at se, hvilket stort og dygtigt arbejde klubben har gjort for hundreder af unge mænd på dennes særlige område med den store runde kugle. Som repræsentant for bystyret i Esbjerg ønsker jeg for E. f. B. på fødselsdagen, at den stedse må være en god gesandt for vor by, og at den stedse må være et betydningsfuldt led i vort fælles arbejde for at gøre byens opvoksende slægter til gode samfundsborgere.

Og endelig ønsker jeg *rent privat:* held og lykke på farten fremad de næste 25 år!

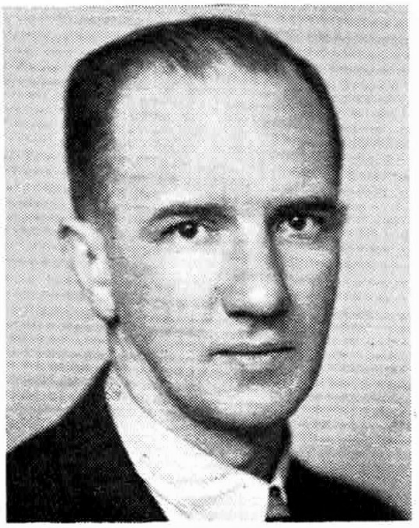
L. Høyer-Nielsen.

Formændenes jubilæumsudtalelser

25 år synes ikke nogen lang tid, og mange sportsforeninger har eksisteret meget længere, men lader man tankerne gå tilbage, opdager man, at der alligevel må være gået nogle dage, siden »Amatørklubben« og »Boldklubben af 1898« sluttede sig sammen og dannede »Esbjerg forenede Boldklubber«, for hvor er der sket meget i de forløbne år! Sejre og nederlag har fulgt i hinandens kølvand, og selv om sejrene heldigvis synes i overtal, kan det ikke nægtes — og det er vel forøvrigt også kun godt — at der har også været skuffelser; »gennem nederlag til sejr«, siger et gammelt ord, og det synes, som om E. f. B. har arbejdet efter disse ord. Hvem glemmer nogen sinde, da vi efter et godt efterår i 1. div. alligevel rykkede ud efter et elendigt forår og derefter i hurtigst muligt tempo tog hele vejen ned gennem divisionerne og ind i den jydske mesterrække? Heldigvis er dette tanker, man ikke gør sig hver dag; de fleste af os lader glæderne træde i forgrunden. Hvem af os glemmer året 1931, da vi for første — og endnu også for sidste gang — vandt jysk mesterskab; der var særtog til Århus med over 1000 rejsende,

O. Sparre-Petersen

E. Meilvang

Sv. Å. Werborg

og sikken stemning der var på den tur; det kommer mig for, at der i de dage var flere enthusiaster end i dag. Hvem har ikke også en eller anden god erindring om gæstende udenlandske hold, hvad enten de har været fra Sverige, Norge, England, Tyskland, Østrig eller andetsteds fra.

Også på det økonomiske område har der været såvel skuffelser som glæder; i mange år havde klubben en stor gæld, som bestyrelsesmedlemmerne personligt måtte kautionere for — måske var det ikke mærkeligt, at det i de år kneb meget med ny tilgang til bestyrelsen — men dette afløstes i årene efter 1940 af det glædelige, at man nu kunne afskrive gælden og endog tjene de nødvendige penge ved sportslige arrangementer i stedet for som før ved bazarer og baller, og i dag står vi heldigvis på så god en økonomisk basis, at det sportslige arbejde ikke hæmmes af økonomien.

Imidlertid må de store begivenheder ikke få os til at glemme det jævne daglige liv i klubben; men hvem af os tænker ikke også med glæde tilbage på de mange dejlige timer, vi har haft sammen med hinanden på træningsbanerne, hvad enten det var som i de senere år under uddannede træneres ledelse eller som før, hvor vi holdledere selv trak i et par gamle benklæder, tog en fløjte i munden og så arbejdede løs. Hvem kan forøvrigt lade være at glæde sig over den udvikling, der er sket m. h. t. de forhold, der har været budt og nu bydes spillerne at træne og spille kampe under: fra banen ved Strandskoven over det i 1929 byggede stadion, der på det tidspunkt opfyldte alle tidens krav, og så til det nye stadion, som blev taget i brug i fjor, og som, når det er færdigt — forhåbentlig i 1950 — giver så gode betingelser for Esbjergs idrætsungdom, at man næsten synes, det må være umuligt for et ungt menneske ikke at være med i legen —

den leg, der gør mænd til drenge og drenge til mænd. Man kan ikke noksom takke byens bevilgende myndigheder for det storsyn, de her har lagt for dagen ved bevillingen af de mange penge, der efterhånden bliver lagt i »Esbjerg Idrætspark«; forhåbentlig viser Esbjergs ungdom sig værdig til den tillid, som byrådet her har vist den.

Må jeg også i dette mit tilbageblik nævne følgende personlige indtryk: Som formand og bestyrelsesmedlem deltager man selvfølgelig i foreningens skuffelser og glæder og lever med i hele foreningens liv; men alligevel har den, der hovedsagelig tager sig af en enkelt gruppe spillere — holdlederne — oplevelser, der sætter sig dybere personlige spor; han følger holdets træning, ser deres kampe, følger den enkelte spillers udvikling, deltager i deres ture og er i det hele med til at opbygge det kammeratskab, som en sportsklub ikke kan være foruden; jeg glemmer her aldrig to hold, som jeg har haft den glæde at være leder for: det 2. hold, der i 30'erne spillede sig ind i den jyske mesterrække; sikken et kammeratskab, vi havde på det hold og sikke herlige ture; kun synd, at det fik så krank en skæbne i mesterrækken. Og så min sidste periode som leder af juniorafdelingen i 1940—43; sikke drenge, det var: lydige og flinke og drenge, der ville noget; ikke underligt, at de sluttede af med at vinde jysk mesterskab, og at de fleste i dag findes på vore bedste hold.

Og lad mig så til slut kigge lidt fremad: Mit største ønske her ved jubilæet er — efter at det lykkedes os at rykke op i 1. division — at vort hold må være i stand til at overvinde den første tids vanskeligheder og bide sig fast; desuden ønsker jeg fortsat god fremgang for de andre hold — og ikke mindst for juniores og ynglinge —, således at alle aktive medlemmer af E. f. B. kan blive dygtigere og dygtigere og derigennem få større glæde af deres sport, hvorved de også vil åbne øjnene hos andre unge for de goder, der bydes dem som medlemmer af E. f. B.; klubben skal jo nemlig ikke blot vokse i »højden«, men også i »bredden«; desuden ønsker jeg, at E. f. B. også i fremtiden må være i stand til at finde de mænd frem, der kan og vil lede klubben på den rette måde, og jeg slutter med at takke alle tidligere og nuværende spillere og ledere for, hvad de har gjort for at føre E. f. B. frem til det, den er i dag. Held og lykke for E. f. B. i de næste 25 år!

Sv. Å. Werborg.

*

E. f. B. blev i 1924 stiftet ved en sammenslutning af de to eksisterende klubber, Esbjerg boldklub af 98 og Esbjerg amatør klub af 1911.

Det var inden for de klubbers bestyrelse blevet klart, at en sammenslutning ville betyde et skridt fremad for fodboldsporten i Esbjerg, fordi det ikke kunne lykkes nogen

af klubberne hver for sig at tilkæmpe sig en nogenlunde ordentlig position i fodboldturneringen, hvilket dog også bevirkede, at interessen for fodboldsporten i Esbjerg ikke var stor nok til at påregne tilstrækkelig publikumsstøtte, som nu engang er så nødvendig, for at fodboldsporten rigtig kan trives i en by. Vi havde forinden nok indledet et samarbejde, idet vi i 1916 oprettede et Esbjerg byhold bestående af de bedste spillere fra de to klubber. Måske var det også dette vellykkede samarbejde, som gav stødet til sammenslutningen i 1924. Jeg havde den glæde at blive E. f. B.'s første formand, desværre kun for en kort tid, da jeg 1. december 1924 tiltrådte min nuværende stilling i Gentofte.

Jeg har gennem årene fulgt E. f. B.'s udvikling med megen interesse, og der er nu ved E. f. B.'s 25 års jubilæum al grund til for mig at gratulere E. f. B. for den rolige og støtte måde, hvorpå foreningen har arbejdet sig fremad gennem de 25 år, takket være den gode sportsånd, der altid har rådet, og takket være den målbevidste og dygtige ledelse af foreningen.

Jeg sender en taknemlig hilsen ikke alene til gamle sportskammerater, men til hele den friske sportsungdom i Esbjerg by, som har givet mig og min hustru *vor* ungdoms mest uforglemmelige minder. Hjertelig til lykke med de 25 år, og mine bedste ønsker vil stadig følge E. f. B. på vejen videre frem.

O. Sparre-Petersen.

*

Inden sammenslutningen af E. B. 98 og »Amatørklubben« lykkedes i 1924, havde der i mange år været ønsker fremme om en sådan; men modstanden derimod var stærk, og først da et »byhold«, sammensat af de stærkeste spillere fra de 2 klubber, havde vist, at det kunne opnå sejre over Jyllands stærkeste hold, kom der gang i sammenslutningsbestræbelserne, der jo lykkedes i 1924.

Nu er der vist ingen, der er i tvivl om, at det var godt for fodboldspillet i Esbjerg, at sammenslutningen kom.

Det har glædet mig meget at følge E. f. B., også efter at jeg rejste fra Esbjerg; heldigvis har jeg mange gange råbt »bravo, Esbjerg!« særlig i den sidste tid, og samtidig med, at jeg lykønsker med jubilæet, udtaler jeg mine bedste ønsker for E. f. B.'s fremtid.

E. Meilvang.

*

Har vor forening nu opfyldt de forventninger, vi for 25 år siden stillede til den, sportsmæssigt og økonomisk, og har den været det samlingspunkt, hvor sporten og kammeratskabet er sat i højsædet? Jeg tror, jeg kan besvare alle tre spørgsmål med et: Ja!

I sportslig henseende tror jeg, vi kan være vor indsats bekendt. Vi har hævdet os pænt

både her i byen og i Jylland. Vi bevarer mange gode minder fra vore ture, både i ind- og udland. I økonomisk henseende har det været både ned og op — dog mest op.

Med hensyn til det sidste spørgsmål må jeg sige, at vi har bestræbt os for, at der altid har hersket god tone og orden, og endvidere, at vore kammerater helt og fuldt har forstået dette, så det aldrig var nødvendigt at ekskludere nogen. Der har i årenes løb været et fortrinligt kammeratskab i E. f. B., og jeg tror at turde sige, at mange — lidt ældre — med stor glæde ser tilbage til juniortiden.

Jeg vil ønske for vor klub, at de gamle traditioner må bestå, og at vor klub altid må være sådan, at forældre med tryghed kan sende deres drenge til os.

Aare Petersen.

*

Jo da, også jeg glæder mig over snart igen at se E. f. B. i 1. division, og jeg er sikker på, holdet vil klare sig pænt dér.

Der er dog en anden ting, jeg gerne vil berøre her: drenge- og juniorafdelingen. Intet er vel morsommere end at se disse drenge træne og kæmpe, give sig fuldt ud for at hale sejren hjem.

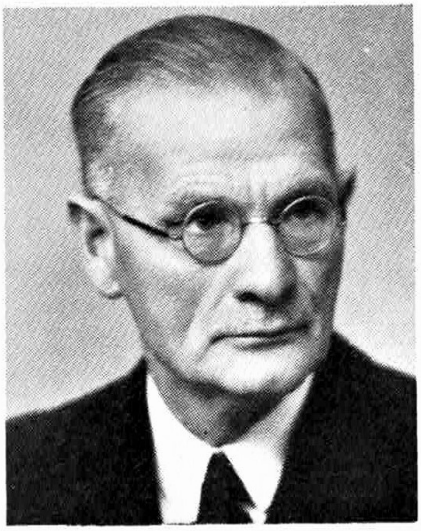
Det har været en lykke for E. f. B., at den stadig har haft ledere til disse hold, folk, der havde lyst og evne til at tage sig af drengene og gjorde det så godt, at forældrene tillidsfulde sendte deres drenge ud til dem. Ikke mindst her ser man holdarbejde og kammeratskab. Her bliver drengene det, vi forstår ved E. f. B.'ere: glade, muntre gutter, der ikke er overstadige og pralende efter sejren og ikke hænger med hovedet, når det gik galt.

Det er denne afdeling, der må bygges på, og jeg vil håbe, at klubben i de kommende år stadig må have en lovende ungdomsafdeling. Hvad det betyder, så vi, da modgangen var størst, og det vel egentlig var troen på de helt unge, der gav lysten til det ekstra nap, der igen førte klubben den rigtige vej.

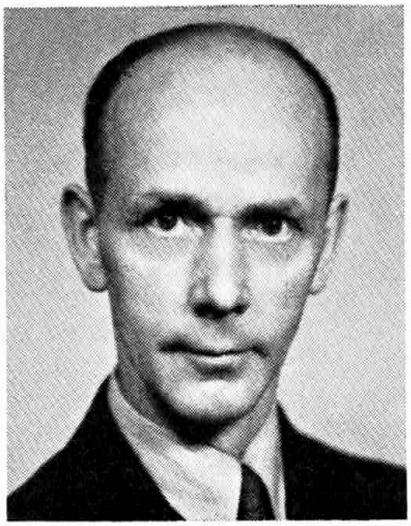
Allerede nu dukker der for os, der har været borte en årrække, nye navne op på de hold, vi læser og hører om. Og mit ønske skal da være, at I må være med til at vedligeholde det gode ry, de blåhvidstribede har landet over. Vi, der lever lidt på afstand fra den gamle — tænk, 25 år gamle — klub, glæder os, når vi ser, at I klarer jer godt, men mindst lige så stolte føler vi os, når der fortælles om smuktspillende, fair og sympatiske esbjerggutter.

Tak for mange dejlige timer blandt E. f. B.'ere — og alt godt i den kommende tid!

M. Poulsen.

Aare Petersen

M. Poulsen

Alfred Sørensen

Ved Esbjerg forenede Boldklubbers 25 års jubilæum vil også jeg gerne bringe mine hjerteligste lykønskninger.

Jeg har haft den glæde at være medlem af klubben, siden jeg i 1927 kom her til byen, og jeg er såvel klubben som alle mine gamle kammerater megen tak skyldig for gode, sportslige og kammeratlige oplevelser.

E. f. B.'s tilværelse i de forløbne 25 år har jo været lidt op og ned, både i sportslig og økonomisk henseende, men det glæder en gammel E. f. B.er, som stadig med den største interesse følger klubbens tilværelse og dens sportslige præstationer, at de senere år har vist en konstant fremgang både økonomisk og sportslig, det sidste endda i så høj grad, at vi — på det tidspunkt, disse linier skrives, kan regne med, at førsteholdet rykker op i 1. division.

Den store værdi i E. f. B.'s indsats for sporten og sportsungdommen ligger dog ikke først og fremmest i sejrene, hvor dejlige de end er, men nok så meget i det sammenhold og det kammeratskab, der består mellem klubbens aktive medlemmer, både de nuværende og de forhenværende, og skulle jeg derfor i særlig grad ønske noget for klubben ved dens jubilæum, så skulle det da også være dette, at man indenfor E. f. B. altid vil lægge hovedvægten på det sportslige, på sammenholdet og kammeratskabet.

Til lykke på 25 års dagen og fortsat held og lykke i arbejdet for at bevare E. f. B.'s anseelse indenfor dansk fodbold.

Hilsen

Alfr. Sørensen.

En fin Begyndelse

Fodboldspillet — kampen om den runde, drilske, vanskelige og dejlige bold — har været dyrket og elsket i mange år i den unge by Esbjerg. Allerede i 1898 stiftedes Esbjerg Boldklub, og i 1911 startede nogle ganske unge mennesker Esbjerg Amatør Klub, som allerede to år senere kunne slå den gamle klub i byen. Træningsmulighederne var dengang meget dårlige, og klubberne måtte til tider nøjes med elendige baneforhold — ja, endog sand-, slagge- og asfaltbaner blev de budt på. Trods alt fik den herlige sport dog stadig fremgang, og de to lokale klubber udkæmpede på banen ved Strandskoven gennem flere år rene »bråvallaslag«, som samlede et ret stort og meget trofast publikum.

Årene gik, og efterhånden opstod der hos flere medlemmer i de to fodboldklubber et ønske om en sammenslutning, idet man mente, at sætningen »enighed gør stærk« også kunne overføres på fodboldsporten. I 1924 spilledes adskillige »bykampe«, hvor Esbjerg stillede med et byhold, der var sammensat af spillere fra de to klubber, og da dette hold gjorde en fin figur og vandt flere sejre, kom der fart i sammenslutningstanken. Efter et såkaldt »stormende og bevæget« møde på hotel Spangsberg enedes man om at forsøge en sammenslutning af klubberne, og den 20. og 22. juli 1924 holdt man så fællesbestyrelsesmøder. Fra Esbjerg Boldklub mødte Aage Thomsen, Niels Jacobsen, Oluf Hedegaard, M. Billeschou, Chr. Urhøj og Ole Gahrn, medens Esbjerg Amatør Klub repræsenteredes ved O. Sparre-Petersen, Aage Nielsen, Ejnar Sørensen, Willy Jensen, Ragnvald Mathiasen og Aare Petersen. På det første møde udarbejdedes love, og man vedtog, at den nye klubs navn skulle være »Esbjerg forenede Boldklubber« — langt det bedste af de fem foreslåede navne! Ved det andet fællesbestyrelsesmøde vedtog man efter en meget kraftig diskussion at føje følgende paragraf til de vedtagne love:

»§ 23: Spillere, der udtræder af sammenslutningen og indtræder i en klub, der driver samme sport som sammenslutningen, kan ikke blive optaget som aktivt medlem af sammenslutningen før efter et års forløb.«

Meningen med denne paragraf var god nok: Man ville sikre sig, at der ikke skulle

være basis for stiftelsen af flere fodboldklubber — men denne frygt forsvandt ganske af sig selv senere!

Man må indrømme, at sammenslutningsarbejdet fulgte Esbjerg bys motto: »Rask må det gå!«, for allerede dagen efter det sidste fællesmøde, lørdag den 23. juli 1924, løb den konstituerende generalforsamling af stabelen på hotel Spangsberg. Lovene blev vedtaget, og til formand valgtes maskinmester Otto Sparre-Petersen, der før var formand i Amatørklubben. Til bestyrelsen valgtes Aage Thomsen, Ole Gahrn, E. Mejlvang, Ejnar Sørensen, Aare Petersen, Ragnvald Mathiasen, Niels Jacobsen og Aage Nielsen.

Man vedtog at anmelde et førstehold, to andethold og et juniorhold i turneringen, og næste dag spilledes klubbens første kamp. Det var en privatkamp mellem Kolding Boldklub og Esbjerg forenede Boldklubbers førstehold, der ved søndagsaftenkampen vandt en flot sejr på 7 mål mod 0.

Sammenslutningen var en kendsgerning, grunden til et godt samarbejde var lagt, den første sejr var vundet — og så gik det fremover i de kommende år!

Arbejdet gennem 25 år

I den første tid gik arbejdet i den nye klub støt og roligt. Der var ikke ligefrem »run« på klubben af nye spillere, hvilket fremgår af følgende passus i forhandlingsprotokollen fra et af de første bestyrelsesmøder: »Holdlederne oplyser, at de indtil videre kan klare sig med de trøjer, der foreligger.« Senere har klubben købt adskillige trøjer!

På den første generalforsamling i efteråret 1924 kunne formanden oplyse, at 1. hold, første B-hold og juniorholdet var kredsvindere. Den økonomiske side af arbejdet var derimod ikke så strålende, idet der var et mindre underskud på ca. 300 kr., men fra flere sider udtalte man håbet om, at det snart ville gå den anden vej, da man nu var ovre »den dyre tid«. Som man senere vil se i jubilæumsbogen, varede det dog flere år, før E. f. B. kom helt ovenpå i økonomisk henseende. På klubbens første generalforsamling stod man allerede overfor formandsskifte, idet O. Sparre-Petersen skulle forlade byen, og i hans sted valgtes lærer E. Mejlvang. Bestyrelsen ændredes kun ganske lidt — et tegn på godt arbejde i det forløbne halvår!

I december ansøgte man byrådet om at få banen planeret, men som julegave fik man et afslag, idet »banen så ville være ubrugelig næste år«. Allerede næste forår blev et forslag om at engagere en træner stemt ned, da klubben ikke havde råd til et sådant arrangement, men man vedtog derimod at sende en af klubbens egne spillere til instruk-

tionskursus i Århus. At pengene ikke ligefrem fik kassen til at revne, kom til udtryk i, at man på et bestyrelsesmøde vedtog, at man ikke mere ville akceptere en hr. A., der som dommer havde forlangt den ublu pris af 40 kr. for to kampe!

I foråret 1925 vandt den nye klubs B-hold og 1. juniorhold jyllandsmesterskabet, medens 1. hold skuffede, og klubben kørte stadig med underskud, idet mange af kampene ikke havde kunnet svare sig. Samtidig gik man over til, at alle holdene skulle have blå- og hvidstribede dragter.

Senere på året opnåede klubben en kommunal bevilling på 4000 kr. til istandsættelse af fodboldbanen, medens klubben benyttede Dyrskuepladsen som træningsbane, og desuden optoges et banklån på 1000 kr. I de næste to år gik arbejdet støt og roligt. Den nye fodboldbane var lavet færdig, og klubbens hold klarede sig godt. I 1927 startede lærer Ramsing et drengehold, og flere af klubbens ældre medlemmer begyndte at træne i en »old boys«-afdeling.

Samme år skete der noget, som i årenes løb skulle komme til at støtte sportens udvikling og fremgang i Esbjerg. Et af de lokale blade startede en 4-spaltet rubrik »Sport og Sportsfolk«, og senere fulgte de andre blade efter. Denne vending til det bedre i arbejdet for at gøre fodboldspillet populært var en følge af den voksende interesse for denne sportsgren blandt Esbjergs borgere — og grunden hertil igen var naturligvis E. f. B.'s og dens spilleres gode indsats i årenes løb.

En anden årsag til, at fodboldsporten tog et stort opsving, var virkeliggørelsen af idrætsparken ved Vardevej. Planerne begyndte i 1928, og i 1929 var idrætsparken færdig. Den nye bane, der lå smukt ved Strandskoven, og E. f. B.'s voksende popularitet gav sig det synlige udslag, at tilskuerantallet ved de store kampe steg fra kamp til kamp, og ganske langsomt — men sikkert — arbejdede E. f. B. sig ud af sin gæld og begyndte at gå den modsatte vej: at samle sig en solid kapital, så man kunne sætte ind på alle punkter, hvor det gjaldt om at forbedre træningsvilkårene for både seniorspillere og de helt unge begyndere. Men før man nåede så vidt, var der mange brydsomme timer for bestyrelse og holdledelse at gå igennem.

På vejen frem var der dog flere små lyspunkter — bl. a. blev juniorholdet i 1929 jyllandsmester ved at besejre »Chang«, Ålborg, med 1—0. Et spørgsmål, som man ofte arbejdede med i bestyrelsen, var ulykkesforsikringen for spillerne. Der blev stadig gjort alt for at udvide og forbedre denne forsikring, så klubbens spillere med større sindsro kunne sætte alt ind på at vinde deres kampe.

I 1930 begyndte man med større arrangementer, og bl. a. havde man besøg af den engelske klub »Rotherham« og »Trott« fra Sverige, og de internationale kampe satte

interessen for fodbold endnu en tand op. Man indledede også forhandlinger med »Hull City« — den klub, der i dette forår har været så omtalt, fordi Viggo Jensen, Esbjerg, spiller på holdet — men desværre blev arrangementet ikke til noget. Samme år opnåede E. f. B. den ære at få to spillere med på det jydske »Sylowhold«.

Medens man i klubbens første år havde klaret sig med lokale trænere på grund af, at man rådede over så små midler, gik man efterhånden over til at engagere udenbys trænere, og en tid havde man endog Sophus Nielsen, den kendte Sophus »Krølben«, hvilket tilsyneladende var en god forretning, idet mesterrækkeholdet i 1931 hjembragte det så eftertragtede »skab« — jyllandsmesterskabet! Samme år havde Esbjerg besøg af »Sparta« fra Prag, og selv om E. f. B. ikke fik sejren, var det en meget stor dag, der både reklamerede for fodboldsporten og for klubben. På efterårsgeneralforsamlingen i 1931 kom det til en meget livlig diskussion, i hvilken flere medlemmer kritiserede det dårlige økonomiske udbytte, klubben havde. Bestyrelsen ønskede et tillidsvotum, og de ret voldsomme bølger lagde sig igen, da et tillidsvotum til bestyrelsen vedtoges enstemmigt.

Året efter så esbjergenserne fransk fodbold, idet E. f. B. gæstedes af »Club Francais«. Tidligere havde man arrangeret de internationale kampe sammen med et af de lokale blade, men denne gang forsøgte klubben selv at klare arrangementet. Kampen blev god, men den gav 600 kr. i underskud!

Medens fodboldspillerne i de første år af klubbens tilværelse tog med toget, når de skulle spille udenbys kampe, gik man mere og mere over til at anvende biler, og bestyrelsen havde flere gange forbedret forholdene på dette område. I mange år brugte man rutebiler til en i forvejen fastsat pris, men senere igen anvendtes mest personbiler, når holdene skulle på langture.

I 1933 — samme år som en vis mand ved et kup kom til magten i Tyskland — forsøgtes et »kup« i E. f. B. på sommergeneralforsamlingen. Der var lagt op til en »paladsrevolution«, idet en kreds af kendte passive medlemmer umiddelbart før generalforsamlingen havde holdt et møde. En talsmand for de utilfredse passive medlemmer stod op på generalforsamlingen og kritiserede den for dårlige forårssæson. Han påstod endvidere, at bestyrelsen ikke drev klubben økonomisk forsvarligt, og mente, at der skulle »nyt ungt blod« ind i bestyrelsen. »Oppositionen« ønskede en klub, hvor sporten sad i højsædet, og talsmanden oplæste derpå navnene på en bestyrelse, som man ønskede valgt i stedet for den, der sad, og han opfordrede den gamle bestyrelse til frivilligt at nedlægge sine mandater.

Denne meddelelse virkede naturligvis som en »bombe«, men bestyrelsen tog det roligt, og formanden gendrev ganske kort den kritik, der var fremsat.

På »oppositionen«s liste over en ny bestyrelse stod en kendt redaktør som formand, men efter at Esbjergs nuværende borgmester havde haft ordet og betegnet »oppositionen«s optræden som uværdig for sportsmænd, forkastedes et stillet mistillidsvotum til bestyrelsen med overvældende majoritet, idet kun to stemte imod forkastelsen. Sådan endte denne »paladsrevolution«, og disse linier vil sikkert hos alle, der overværede den stormende generalforsamling, vække minder til live.

Samme efterår nedlagde formanden, lærer Mejlvang, sit mandat efter 8 års samvittighedsfuldt arbejde, og med stor majoritet valgtes den tidligere kasserer, lærer Aare Petersen, til formand med lærer Poulsen som næstformand. Lærer Mejlvang blev fra flere sider takket for sit store arbejde og udnævntes til æresmedlem af klubben — ligesom den første formand var blevet.

Hvor afhængig klubben var af vejret, ser man af et slående eksempel, da to påskekampe med »Liberta«, Wien«, gav et underskud på ca. 1500 kr., fordi der kun indkom 140 kr. i entré langfredag på grund af — snestorm!

Sportsmæssigt set gik det strålende i disse år. Klubben havde to hold i mesterrækken, og man »leverede« to eller tre spillere til de udvalgte jydske hold. På førsteholdet var der mange »fodboldstjerner«, som var meget populære blandt publikum, og tilskuerskaren, som gerne ville se sine yndlinge, voksede fra år til år. Og klubben kvitterede for denne interesse ved af og til at arrangere gode internationale kampe, så byens borgere kunne få at se, hvor meget deres egne gutter kunne præstere overfor »overmagten«. Da Esbjerg kom med i Danmarksturneringen, blev turneringskampene også mere og mere spændende, og alt dette stimulerede interessen for fodboldsporten i Esbjerg.

I 1935 oprettedes en badminton-afdeling for førsteholdsspillerne, der som vintertræning dyrkede det fornøjelige badmintonspil til gavn og glæde for dem alle. Samme år havde klubben den glæde, at en privatmand, der var passivt medlem af E. f. B., startede en indsamling til et trænerfond, og indsamlingen gav langt over 1000 kr., et resultat, som både ophavsmanden og klubben kunne være glade for. Samme efterår afholdt E. f. B. sin første store basar på »Paladshotellet«, og basaren gav et overskud på ca. 4000 kr., der »faldt på et tørt sted«! Hermed var »bøtten vendt«, og da næste års engelske fodboldkamp mod »Sheffield United« blev en stor sukces både sportsligt og økonomisk, havde klubben en solid kassebeholdning.

På en generalforsamling i 1936 fik lærer Aare Petersen af juniorspillerne overrakt klubbens emblem i guld som tak for sit store arbejde med juniorholdet — et smukt tegn på, at de unge mennesker forstod, hvad der blev gjort for dem — og forstod at påskønne det! Samme år engagerede man den ungarske træner Molnar, som man fik

megen gavn og glæde af. Om efteråret var interessen for træningen så stor, at man trænede ved elektrisk lys, idet man lod opstille ialt 6 projektører på stadion. Det var også i 1936, at planerne til »Jydske Stævne« blev udarbejdet, og der indledes et frugtbart samarbejde med A. G. F. og Å. B. Som kuriosum kan nævnes, at man indenfor bestyrelsen oprettede en tipskonkurrence, i hvilken alle medlemmer kunne deltage! Af forhandlingsprotokollen fremgår det, at denne første tipskonkurrence gav et overskud på 130 kr. — et beløb, som naturligvis virker meget lille ved siden af de kæmpebeløb, som landstipningen nu kan skovle ind!

En overgang var klubbens gæld ved at stige igen, og bl. a. satte man ind med et forslag om kontingentforhøjelse. Hvad der ikke lykkedes i 1936, lykkedes året efter, idet kun to medlemmer stemte imod en sådan kærkommen forhøjelse. Medlemmerne indså, at uden penge kan en klub ikke arbejde!

I 1938 kom E. f. B. ned i en bølgedal, hvad divisionsholdet angik, idet holdet røg ned i 2. division, skønt det efteråret i forvejen havde været den bedst placerede provinsklub. Nedrykningen kommenteredes på juni-generalforsamlingen af formanden, Aare Petersen, der holdt en længere formanende tale om, at skylden skulle deles af spillere og ledelse. Han opfordrede alle til at tage fat, idet man omtrent stod på samme standpunkt som i 1924, og han henstillede især til spillerne om at gøre et virkelig solidt arbejde under træningen.

Samme år var klubbens juniorspillere på en dejlig og uforglemmelig tur til Bornholm, og på stadion havde man efter et stort forarbejde opnået at få en ståtribune rejst. Desuden gik man over til en ordning, hvorefter Idrætsparken overtog alt det praktiske arbejde ved arrangement af fodboldkampe.

I 1939 stod man atter overfor et formandsskifte, idet lærer Aare Petersen på grund af svigtende helbred ønskede at nedlægge sit mandat, og til hans afløser valgtes lærer M. Poulsen. Lærer Poulsen var dog ikke i spidsen for klubben ret længe, idet han allerede næste forår flyttede til Silkeborg, hvor han var blevet overlærer. Hans efterfølger blev købmand Alfred Sørensen — og så var man nået til en slem tid: besættelsen af Danmark og Norge!

I de fem følgende år led klubben naturligvis under de helt unormale forhold i mange retninger. Og det var ikke E. f. B. alene. Blandt andet måtte Danmarksturneringen lægges helt om på grund af »Gengassen«, som der står i forhandlingsprotokollen. Men lyspunkter var der trods alt: Divisionsholdet klarede sig godt, og publikumstilstrømningen havde aldrig før været så stor. Klubben opnåede også at få hele fem mand på det udvalgte Jyllandshold. I de sidste besættelsesår, da sabotagen mod jernbanerne satte rigtig

ind, mærkede også fodboldholdene, hvor svært det var at komme fra den ene by til den anden, og enkelte af holdene måtte af og til undvære en mand, der »gik under jorden«.

Undtagelsestilstanden i efteråret 1943 ødelagde klubbens gode start i turneringen, og i foråret 1944 fik E. f. B. igen ny formand, idet købmand A. Sørensen nedlagde sit hverv og blev afløst af viceinspektør Sv. Å. Werborg, som har beklædt formandsposten siden. Samme år udgav man en klub-sangbog og startede et medlemsblad for E. f. B. Bestyrelsesmødet den 13. november 1944 vil aldrig glemmes i E. f. B.s historie, idet et af bestyrelsens bedste medlemmer, dr. Poul Carstensen, på vejen hjem fra mødet blev myrdet af tyskernes håndlangere.

Så kom befrielsen i maj 1945, og på det første bestyrelsesmøde derefter havde man den glæde at byde velkommen til et medlem af bestyrelsen, Poul Hansen, som havde siddet i Frøslevlejren et halvt år.

Med freden kom der normale forhold igen indenfor sportsverdenen, og for E. f. B. gik det støt fremad indtil jubilæumsåret i år. Den vigtigste begivenhed indenfor bestyrelsens arbejde i de senere år skete i 1948, da man vedtog, at bestyrelsen kun skulle bestå af fem medlemmer i stedet som før ni.

Og med de bedste kort på hånden gik E. f. B. ind i jubilæumsåret. Som man ser af en anden artikel, blev kortene for en gangs skyld godt spillet!

A. R.

E. f. B.s sportslige resultater

GENNEM 25 ÅR

Det første hold, der repræsenterede klubben

Efter at det den 23. juli 1924 om aftenen var blevet vedtaget, at de to fodboldklubber, Esbjerg Boldklub og Esbjerg Amatør Klub, skulle sammensluttes i een forening under navnet Esbjerg forenede Boldklubber eller E. f. B., som klubben altid benævnes, var det næste skridt naturligvis gennem kampe at søge samkvem med andre klubber.

Hvordan det nu forholder sig eller ikke forholder sig, var der i hvert fald allerede inden sammenslutningen truffet aftale om to kampe, mod Kolding Boldklub i Kolding og mod A. G. F. her i Esbjerg. Kampen mod Kolding Boldklub spilledes aftenen efter stiftelsen, altså den 24. juli, og spillerne på holdet var først og fremmest de stærkeste kræfter fra Esbjerg byhold, hvis opsigtvækkende resultater faktisk var spiren til de to klubbers sammenslutning.

Esbjerg byhold den 9. juni 1924. Fra v.: Holger Larsen, Chr. Uhrhøj, Viggo Thygesen, Niels Pedersen, Aage Nielsen, Ole Gahrn, Ragnvald Mathiesen, Olaf Brockhoff, Ejner Mejlvang, Otto Nørgaard og Ludvig Honore.

E. f. B. vandt kampen i Kolding med 7—0, og dette blev således klubbens første kamp og første sejr. Holdet havde følgende sammensætning:

Ole Gahrn.
Chr. Urhøj. Sillas Thomsen.
Niels Petersen. Ragnvald Mathiesen. Olaf Brockhoff.
Carl Gravesen. Børge Schmidt. Ludvig Honoré. Viggo Thygesen. Holger Larsen.

Søndag den 27. juli kom så kampen mod A. G. F. her i byen, og dette blev det første nederlag, idet A. G. F. vandt med 2—1. Der blev derefter i den følgende tid spillet adskillige privatkampe, indtil E. f. B. den 14. september spillede den første turneringskamp i den jydske A-række, hvor man var kommet i kreds med Jerne Idrætsforening, Varde Gymnastikforening og Bramminge Idrætsforening. Kampen foregik i Varde og blev vundet af E. f. B. med 2—0.

Samme år var E. f. B. også deltager i J. B. U.'s pokalturnering, men blev her slået ud af Vejle Boldklub i første omgang med et nederlag på 0—1.

Jydsk junior mester 1925. Foran fra v.: Arne Thomsen, Henry Bahl, Stanley Sørensen. I midten: Lederen Aage Thomsen, Ricard Lunøe, Gerluf Knudsen, Ernst Wilhelm Hoffmann. Stående: Hans Andersen, Thorvald Engsted, Thorvald Thomsen, Robert Jørgensen og Bruno Josephsen.

I den ordinære turnering gik det bedre, og E. f. B. stod i foråret som kredsvinder i A-rækken og skulle derefter spille oprykningskamp til mesterrækken. Holdet kom dog kun til at møde Kolding Idræts-Forening i Vejen, hvor K. I. F. vandt efter en spændende kamp. I den ordinære kamp var resultatet 2—2, men i omkampen scorede K. I. F. 3 gange og vandt således 5—2, hvorefter E. f. B. atter var henvist til A-rækken.

Der var dog andre af E. f. B.'s hold, der allerede i det første år kastede glans over klubbens navn. Både junior- og B-holdet gik sejrrigt igennem en lang række unionskampe for til sidst at vinde det jydske mesterskab, og det dulmede jo noget på skuffelsen over 1. holdets mislykkede forsøg på at nå mesterrækken.

E. f. B. bliver for første gang finalist i pokalturneringen og kæmper sig op i mesterrækken

I turneringen 1925—26 kom de store resultater for E. f. B. Klubben blev for første gang finalist i den jydske pokalturnering og mødte her Å. B., som vandt med 3—0.

Jydsk mester i B-rækken 1925. Foran fra v.: Villy Jensen, Ditlev Nielsen, Aage Christensen. I midten: Chr. Damgaard, Niels Jacobsen, Chr. Uhrhøj. Stående: Chr. Mølby, Sillas Thomsen, Sophus Bøgh Mathiesen, Arthur Rasmussen og Anton Torbensen.

Det vigtigste var dog resultaterne i den ordinære turnering, og her kæmpede 1. holdet sig op i mesterrækken ved i en oprykningskamp at besejre Ålborg »Chang« med 3—2 efter omkamp.

Samme år, da J. B. U.'s delegeretmøde afholdtes i Esbjerg, blev mesterrækken, der indtil da kun havde bestået af 6 hold, udvidet til 12 hold i en nord- og sydkreds, og E. f. B. blev i sydkredsen placeret sammen med H. f. S's 1. og 2. hold, Vejle Boldklub, Fredericia Boldklub og Herning »Fremad«.

I modsætning til 1925 blev pokalturneringen i 1926 færdigspillet samme år, og atter var E. f. B. og Å. B. finalister. Finalen spilledes i Ringkøbing den 21. november og blev vundet af Å. B. med 5—3.

Turneringen 1926—27 bragte atter et jydsk mesterskab til E. f. B., der vandt juniorrækken.

For tredie år i træk var E. f. B. i 1927 med i pokalturneringens finale, og modstanderen var som de foregående år igen Å. B., og heller ikke denne gang lykkedes det at

Jydsk juniormester 1927. Foran fra v.: Carl Nørby, Carl Christensen, Ewald Hansen og maskinmester Svarrer. I midten: Bagermester Schmidt, Jul. Steiness, Charles Cavilinni, Anker Schmidt. Stående: Lærer Laurids Nielsen, Holger Schlosser, Svend Frikke, Chr. Frandsen, Rudolf Jensen og Peter Madsen.

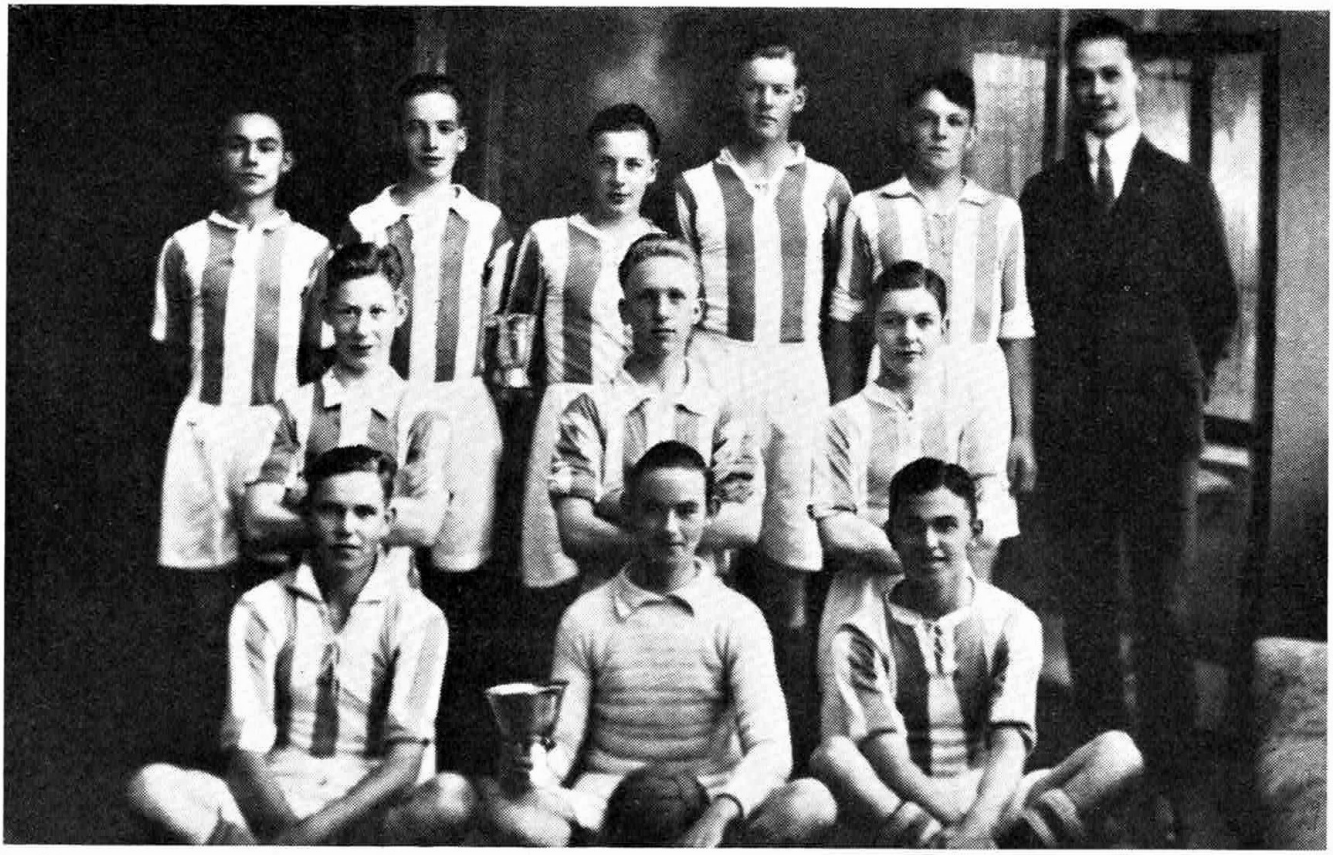
vinde pokalen, hvilket forøvrigt heller ikke senere er sket, trods E. f. B. adskillige gange har kæmpet sig frem til finalen. Å. B. vandt dette år med 4 mål mod 1.

I året 1928 kom E. f. B. for første gang til at kæmpe om jyllandsmesterskabet i mesterrækken. Det var nord- og sydkredsens vindere, Å. B. og E. f. B., imod hinanden, og atter var Å. B. de stærkeste. Der blev spillet to kampe, og i begge kampe blev resultatet 3—0 til Å. B.

E. f. B. deltager i landsturneringen

I turneringen 1928—29 var E. f. B. foruden at spille i den jydske mesterrække også deltager i den indstiftede landsturnering og var her i kreds med B. 1903, København, Ø. B., København, Odense Boldklub og A. G. F. E. f. B. klarede sig godt i denne kreds og vandt bl. a. i København over Ø. B. med 3—2 og spillede uafgjort med både A. G. F. og B. 1903. Kredsen blev iøvrigt vundet af A. G. F.

Den jydske mesterrækkes sydkreds blev dette år vundet af Horsens, så 1. holdet kom

Jydsk juniormester 1929. Foran fra v.: Søren Peter Honore, Valdemar Kock, Søren Mathiesen. I midten: Axel Schmidt, Osvald Abrahamsen, Svend Jensen. Stående: Johan Schultz, Verner Tingvad, Hugo Drostgaard, Poul Dahl, Willy Boel og lederen Martin Poulsen.

ikke til finalekamp. Derimod havde E. f. B. igen den glæde, at to af klubbens øvrige hold vandt det jydske mesterskab. Det var ligesom i 1925 juniorholdet og B-holdet.

Det jydske fodboldmesterskab gik i 1931 til E. f. B.

Turneringen 1929—30 blev gennemført uden større sensationer. 1. holdet klarede sig hæderligt i landsdelsturneringen, og i den jydske mesterrække måtte man spille omkamp mod Kolding Boldklub om 2. pladsen, en kamp, som E. f. B. vandt meget stort med 11—1.

Så endelig i turneringen 1930—31 kom det helt store resultat, og klubben kunne for første gang glæde sig over at være indehaver af det jydske fodboldmesterskab. Trods det, at klubben senere har været lige ved, er det dog eneste gang i de 25 år, der er gået, E. f. B. har kunnet smykke sig med denne titel.

Modstanderen i slutkampene om mesterskabet var A. G. F., og i den første kamp, der spilledes i Esbjerg, vandt E. f. B. med 3—1 og den næste i Århus med 2—1.

Jydsk mester i B-rækken 1929. Foran fra v.: Elius Nielsen, Chr. Nissen, Peter Outzen. I midten: Johs. Andersen, Carl Nørby, Thorkild Larsen. Stående: Svend Frikke, Per Sloth, Holger Schlosser, Bruno Jespersen, Børge Elsborg.

Oprykning til 1. division og 3 kampe mod Å. B. om det jydske mesterskab.

De gode resultater fra den foregående turnering skabte respekt om E. f. B.'s navn, og med store forventninger gik man den nye sæson i møde, hvor man kunne mønstre næsten det samme mandskab, og en af de største bedrifter i efteråret 1931 var uden tvivl sejren over K. B. med 3—0 på Idrætsparkens bane i København. Det var en privatmatch, som K. B. havde inviteret til, og E. f. B.'erne blev ved den lejlighed meget populære.

I den jydske mesterrække vandt holdet alle sine kampe og skulle derefter spille mod Å. B. om jyllandsmesterskabet. Der måtte 3 kampe til, idet E. f. B. vandt i Ålborg 4—3, medens Å. B. vandt i Esbjerg med 2—1. Der blev derefter fastsat en tredie og afgørende kamp, som fandt sted i Århus, og her løb Å. B. af med mesterskabet ved at vinde med 5—2.

Ligeledes i landsturneringens oprykningsrække kom E. f. B. i toppen og erhvervede sig retten til at møde Helsingør Idrætsforening i to kampe om oprykning til den fornemme

Jydsk mesterhold 1931. Knælende fra v.: Arthur Nielsen, Arthur Rasmussen, Niels Pedersen, Olaf Brockhoff, Holger Larsen, Sillas Thomsen. Stående: Carl Gravesen, Holger Schlosser, Carl Christensen, Svend Hansen, Børge Schmidt, Emil Møller og lederen Martin Poulsen.

1. division. Begge kampe blev vundet, den første i Helsingør med 3—0, og ved den sidste her i Esbjerg blev resultatet 5—1.

Holdet, der dengang spillede E. f. B. op i 1. division, havde følgende udseende:

Carl Christensen.
Carl Gravesen. Olaf Brockhoff.
Svend Andersen. Emil Møller. Arthur Rasmussen.
Arthur Nielsen. Svend Frikke. Svend Hansen. Victor Hansen. Holger Schlosser.

To mand af dette hold var også med til E. f. B.'s første kamp i 1924 og var nu endt som det navnkundige backpar, Carl Gravesen og Olaf Brockhoff, der igennem årene kom til at betyde meget for E. f. B.'s resultater.

6 sæsoner i 1. division og et hold mere i den jydske mesterrække

Ved kampene i Danmarksturneringens 1. division kom E. f. B. til at spille mod landets stærkeste klubber, og det blev naturligvis ikke sejr hver gang, men alligevel blev

Divisionsholdet 1934. Fra v.: Carl Larsen, Emil Møller, Carl Gravesen, Olaf Brockhoff, Carl Nørby, Magnus Clausen, Svend Hansen, Arthur Rasmussen, Willy Boel, Svend Frikke og Arthur Nielsen.

der opnået flere gode resultater, og i den første sæson endte holdet på 7. pladsen foran B. 93, »Fremad« Amager og Odense Boldklub.

Det blev også i 1933 til tre kampe mod Å. B. om jyllandsmesterskabet, og facit blev næsten som det foregående år. E. f. B. tabte i Esbjerg med 2—4, vandt i Ålborg 2—0 og tabte så den tredie og afgørende kamp i Århus med 0—2.

Samme år fik E. f. B. sit 2. hold op i den jydske mesterrække, men det blev ikke nogen lang levetid, idet holdet kun opnåede 1 point ved at spille uafgjort med Vejen, og næste år måtte holdet rykke ned igen.

I turneringen 1933—34 blev E. f. B. atter nr. 7 i 1. division og vandt den jydske mesterrækkes sydkreds, hvorefter holdet mødte A. G. F. i kampene om jyllandsmesterskabet. A. G. F. vandt den første kamp i Århus med 2—0, og i Esbjerg blev cifrene 4—2 til E. f. B. Den afgørende kamp skulle så have været spillet på neutral bane, men E. f. B. forhandlede sig til rette med at spille kampen i Århus, og her vandt A. G. F. mesterskabet ved en sejr på 5—0.

Jydsk juniormester 1943. Foran fra v.: Kaj Grinderslev, Viggo Petersen, Reimer Hansen. I midten: Kaj Hansen, Kurt Pedersen, Erik Therkildsen. Stående: Lederen Sv. Åge Werborg, Søren Andersen, Børge Rønnest, Orla Steiness, Ove Petersen, Jens Peter Hansen.

Da E. f. B. førte i 1. division

Det bedste år for E. f. B. i Danmarksturneringen var sikkert sæsonen 1934—35, og en overgang i foråret 1935 lå holdet i spidsen med 8 points for 5 kampe, efterfulgt af K. B. og B. 93, der begge havde 7 points for 5 kampe. Denne stilling holdt sig desværre ikke, men det blev dog til en 5. plads, den bedste placering, E. f. B. opnåede i 1. division.

Derimod kneb det lidt med at holde standarden i den jydske mesterrække, og her blev det for første gang i flere år ikke til noget sydkreds-mesterskab, men en 3. plads efter Horsens f. S. og Fredericia Boldklub.

Årene 1936 og 37 var rolige og stille år, hvor flere af de faste og kendte spillere lagde op eller fraflyttede byen, og den ungdom, der trådte til, var endnu for urutineret til at opnå de helt store resultater. Det blev dog i begge sæsoner til en 8. plads i 1. division, og i den jydske mesterrække var man stadig med i toppen, selv om det ikke blev til noget kredsmesterskab.

Holdet, der i 1944 kæmpede sig op i den jydske mesterrække. Foran fra v.: Werner Løjborg, Hans Christensen, Johs. Schmidt. Midterste række: Louis Larsen, Børge Andersen, Svend Hansen. Bagerste række: Henning Pedersen, Erik Engermann, Poul Ingvarsen, Orla Steiness, Hans Bundesen og lederen Poul Hansen.

Nedgangsperioden begynder

Efterårsturneringen 1937 begyndte ellers meget lovende for E. f. B., og der var ingen synlige tegn på overhængende nedrykningsfare. Holdet overvintrede på 5. pladsen med 9 points foran Å. B., B. 93, A. G. F. og Vejen, der alle havde 6 points, samt i bunden Hellerup med 5 points. Det måtte jo siges at være en pæn position, og bare et par sejre i forårets 9 kampe ville bringe holdet helt udenfor fare.

Imidlertid udeblev sejrene, og E. f. B. måtte nøjes med een enkelt uafgjort kamp mod Hellerup og sluttede turneringen på sidstepladsen med 10 points. Det så ellers en lang tid ud til, at det skulle blive Hellerup, der måtte rykke ned, men dette hold vandt i de sidste kampe nogle overraskende sejre over de stærke københavnerhold og fik ialt skrabet 12 points sammen.

E. f. B.'s sidste Danmarksturneringskamp i 1. division foregik på Ålborg stadion d. 13. maj 1938, hvor Å. B. vandt med 4—1.

Jydsk ynglingemester. Siddende fra v.: Ove Hansen, Knud Nielsen, Arne Hansen, Jens Gerhardt Jensen, Villy Sørensen. Stående: Svend Jensen, Henry Bertelsen, Svend Iversen, Erik Pedersen, Thorkild Vesterbæk, Harald Enevoldsen og lederen Erik Engermann.

E. f. B.'s hold denne dag så således ud:

Magnus Clausen.
Carl Gravesen. Olaf Brockhoff.
Marinus Graversen. Arne Friis. Arthur Rasmussen.
Kurt Christensen. Erik Engermann. R. Siedentopp. Carl Nørby. Jørgen Iversen.

Af disse spillere er Kurt Christensen endnu aktiv divisionsspiller, og der er nu ingen tvivl om, at han igen kommer til at spille 1. divisionskampe.

Næste år måtte E. f. B. også sige farvel til 2. division.

Efter at E. f. B. var rykket ud af 1. division, havde de fleste regnet med, at tilværelsen ville blive betydeligt mere behagelig i 2. division, men det viste sig hurtigt, at her var kampen om points'ene mindst lige så hård for E. f. B., der ved efterårsturneringens slutning var placeret som næstsidst med 7 points for 9 kampe, og kun A. I. A., Århus, lå under med 4 points.

Drengeholdene. Lederne de herrer lærer Gabriel Petersen og Hugo Sørensen på fløjene.

I. juniorhold. Foran fra v.: Gregor Nielsen, Bent Lauridsen, Eigil Petersen, Hans Jørgen Jermer. Midterste række: Erik Jessen, Erik Mathiesen, Bent Selskov. Stående: Lederen Aare Petersen, Ole Coops Petersen, Bent Tobiasen, Jørgen Schmidt, Jørgen Nielsen og lederen Arthur Nielsen.

I forårsturneringen gik det endnu værre. Holdet startede med at tabe 3 hjemmekampe, deriblandt den vigtigste af dem alle, mod nedrykningskonkurrenten A. I. A., Århus. Spændingen blev dog vedligeholdt til turneringens allersidste spilledag, hvor E. f. B. på hjemmebane mødte Køge, og A. I. A. i København spillede mod Ø. B. E. f. B. tabte 0—3, hvorimod A. I. A. klarede det ene point, og dermed var E. f. B. også ude af 2. division.

Det er forresten pudsigt, at det var E. f. B.'s nuværende divisionsmålmand, Sv. O. Seelen, der var indirekte skyld i E. f. B.'s nedrykning, idet han som målmand for A. I. A. spillede en ganske fantastisk kamp mod Ø. B. og reddede de mest oplagte situationer. Det er dog forlængst glemt, og E. f. B. har siden haft meget at takke Sv. O. Seelen for.

Atter deltager i den jydske mesterrække

Med turneringen 1939—40 var bunden faktisk nået for E. f. B., og det begyndte så småt at gå opefter igen. Holdet spillede både i Danmarksturneringens oprykningsrække, der var delt i en vest- og østkreds, og var samtidig deltager i den jydske mesterrække.

II. juniorhold. Foran fra v.: Per Smed, Leif Hansen, Knud Mogensbjerg. Stående: Niels Højen, Erling Buhl Jensen, Bent Madsen, Per Werborg, Arne Bækdahl, Jørgen Jepsen, Poul Andersen og Carl Jensen.

I mesterrækken blev der atter efter 15 års forløb tale om et lokalt opgør, idet en anden Esbjergklub, der dengang hed E. F. C., også var deltager her, og i begge de to turneringskampe blev resultatet uafgjort. Hverken i mesterrækken eller i oprykningsrækken, hvor E. f. B. var i kreds med Vejle, »Marienlyst«, Odense, Holstebro og Odense K. F. U. M., blev det dog til nogen 1. plads.

Samme år blev den gode idé med en kamp mellem »gamle« og »unge« spillere optaget, og det blev naturligvis årets kamp med et dengang imponerende tilskuerantal på ca. 1500.

E. f. B. igen i den fine række

Da krigen kom i 1940, blev Danmarksturneringen opdelt i 3 kredse, een vest for Storebælt, der fik betegnelsen kreds I, samt en Sjællandskreds og en Københavnskreds med Køge som deltager. Der var ikke tale om nogen styrkeopdeling i den forstand, men kun en inddeling af holdene i Danmarksturneringen efter geografisk beliggenhed for at undgå de lange jernbanerejser, da bilerne jo snart blev en uopnåelig luksus.

Ynglingeholdet. Foran fra v.: Svend Storgaard, Orla Tingberg, Uffe Bjerregaard. Midterste række: Jørgen Jensen, Jørgen Rindholt, Thellus Kjeldsen. Stående: Knud Christiansen, Børge Knudsen, Hans Andersen, Poul Schmidt, Jørgen Petersen og lederen Arthur Rasmussen.

Det første år med denne kredsinddeling var E. f. B. ikke med, men holdet fik en så fin placering i den jydske mesterrække, sydkredsvinder, at E. f. B. og Horsens f. S. skulle spille om retten til at rykke op i kreds I. Kampen foregik i Kolding den 18. maj 1941, og resultatet blev en stor E. f. B.-sejr på 8—0.

E. f. B. havde til denne kamp følgende opstilling:

Magnus Clausen.
Børge Andersen. Poul Hansen.
Viggo Jensen. Kurt W. Christensen. Carl Nørby.
Hardy Lauridsen. John Nordhald. Egon Mathiesen.
Kurt Christensen. Walter Isaksen.

Ydermere var E. f. B. dette år med i kampen om Jyllandsmesterskabet for mesterrækken og blev her slået af Randers »Freja« med 3—0, og i kampen om det jydske fodboldmesterskab tabte holdet i semifinalen til Vejen med 0—2.

Vandt ved lodtrækning over A. G. F. i pokalturneringens semifinale

I pokalturneringen i efteråret 1941 kom E. f. B. igen efter nogle års forløb i finalen, dog måtte der lodtrækning til for at besejre A. G. F. i semifinalen. Den ordinære kamp endte uafgjort 0—0, og det samme gjorde den påfølgende omkamp, hvorefter E. f. B. var heldig ved lodtrækningen og kunne gå videre til finalen. Her var Randers »Freja« modstanderen, og der måtte to kampe til, inden pokalvinderen var kåret. Den første kamp i Randers endte uafgjort 3—3, men ved omkampen i Esbjerg var Randers »Freja« de stærkeste og vandt fortjent med 3—1.

I Danmarksturneringens kreds I kom der også gode resultater, og det første år i rækken gav en 5. plads med 17 points for 18 kampe. Kreds I blev iøvrigt i denne turnering vundet af B. 1909, Odense, med Å. B. som nr. 2, og begge disse klubber gik videre i kampen om Danmarksmesterskabet, der foregik som en cupturnering mellem de to bedste hold fra kreds I, de to bedste fra Sjællandskredsen samt de fire stærkeste hold fra Københavnskredsen.

E. f. B. vinder af kreds I og nåede semifinalen i kampen om Danmarksmesterskabet

E. f. B.'s største sukces i landsturneringen opnåedes i turneringen 1942—43, hvor holdet vandt kreds I med 24 points for 18 kampe, foran A. G. F. og Odense Boldklub, der begge havde 23 points. E. f. B. var dermed i kvartfinalen om Danmarksmesterskabet og skulle på hjemmebane møde Køge. Det blev en yderst spændende og jævnbyrdig kamp, der satte ny tilskuerrekord på Esbjerg stadion og desuden endte med en E. f. B.-sejr på 3—2, hvilket blev hilst med endeløs jubel.

E. f. B. mødte derefter i Københavns Idrætspark Akademisk Boldklub, og her var der intet at stille op mod de godt spillende A. B.'ere, der vandt sikkert med 6—1.

En anden stor begivenhed i 1943 sørgede juniorholdet for, idet holdet vandt det jydske mesterskab, hvilket var første gang siden 1929.

Krigen nødvendiggør en omlæggelse af turneringen

Det er ikke noget enestående for et fodboldhold, at der efter et godt år kommer et magert, og efter de store resultater for E. f.B. i 1943 havde man set hen til den kommende turnering med lyse forhåbninger. Det kom dog langtfra til at holde stik, og det var med noget besvær, at holdet klarede sin forbliven i kreds I, idet placeringen blev næstsidst med 13 points for 18 kampe.

På grund af krigen og de dermed følgende urolige forhold havde turneringen allerede på dette tidspunkt været vanskelig at gennemføre, selv om der endnu ikke var sket no-

B-holdet. Forreste række fra v.: Søren Sørensen, Gunnar Jacobsen, Arne Hansen. Midterste række: Werner Løjborg, Børge Andersen, Marinus Graversen. Bagerste række: Viggo Østergaard, Johan Nielsen, Haahr Mortensen, Orla Larsen og Børge Elsborg.

get afbræk i kampenes fuldførelse. Dette skete dog i efterårsturneringen 1944, hvor kampene mod de to Odenseklubber B. 1913 og B. 1909 ikke blev gennemført, og ligeledes gik den jydske pokalturnering i stykker.

Det blev derfor nødvendigt fra foråret 1945 at dele kreds I i 3 puljer, en for Nordjylland, en for Fyn og en for Sydjylland. E. f. B. var derefter kun i pulje med Vejen og Vejle, og i en dobbeltturnering blev E. f. B. puljevinder ved at vinde alle 4 kampe klart.

Herefter mødtes så de 3 puljevindere, og E. f. B. spillede to gange uafgjort mod B. 1913, Odense, men da E. f. B. havde den bedste målaverage af disse to hold i efterårsturneringen, gik de videre til kampen mod den tredie puljevinder, Randers »Freja«. Det blev imidlertid til to Randers-sejre, 2—1 i Esbjerg og 5—0 i Randers, så E. f. B. kom ikke dette år med i de afsluttende kampe om Danmarksmesterskabet.

D. B. U. placerer E. f. B. i 2. division

Efter krigens afslutning kom så den nuværende Danmarksturnering med en 1., 2. og 3. division samt automatisk op- og nedrykning. Da det ville være umuligt og tildels

A-holdet. Foran fra v.: Poul Hansen, Erik Iversen, Uffe Bjerregaard. Bagved: Eivind Sørensen, Asger Mathiasen, Jørgen Rindholt. Stående: Poul Christensen, Knud Nielsen, Jens Højbjerg Christensen, Carlo Jacobsen, Svend Clausen og lederen Svend Hansen.

også uretfærdigt gennem kvalifikationskampe at finde de 30 deltagere, blev klubbernes resultater i de senere år lagt til grund for, i hvilken division de skulle placeres. Det blev D. B. U., der foretog denne placering, og selv om den enkelte steder fra blev mødt med højlydte protester, har man dog senere kunnet se, at den i det store og hele var yderst retfærdigt anlagt.

E. f. B. blev, hvad klubben var godt tilfreds med, placeret i 2. division og har i de forløbne år klaret sig pænt i dette selskab. I den første turnering blev det en 4. plads med 19 points for 18 kampe, og E. f. B. havde ydermere den triumf at tilføje dette års vinder af 2. division, Ø. B., København, dennes eneste nederlag i turneringen ved i en spændende kamp på Esbjerg stadion at vinde 5—4.

Den fra 1944 påbegyndte pokalturnering blev gennemført i sommeren 1945, og her nåede E. f. B. til finalen, men tabte i Århus med 2—7 til A. G. F.

Klubben rådede i 1944 over flere gode spillere, og det kom ikke som nogen overraskelse, at E. f. B.'s næststærkeste hold kæmpede sig op i den jydske mesterrække og

Mellemrækkeholdet. Knælende fra v.: Ove Hansen, John Nordhald, Leo Larsen, Harald Enevoldsen og Henning Pedersen. Bagved: Kaj Nielsen, Børge Rønnest, Svend Schmidt, Svend Hansen, Willy Sørensen, Chr. Thygesen og lederen Arnold Grøngaard.

her siden har klaret sig smukt i sydkredsen. Det har navnlig vist sig at være et gode for divisionsholdet at kunne hente sine reserver fra mesterrækkeholdet, hvis spillere her nogenlunde blev vant til det hårde tempo.

Pokal- og mesterskabsfinalist og efterårsturnering uden nederlag

Turneringen 1946—47 kunne være blevet det store sus for E. f. B. med titlerne pokalvinder, jydsk mester og oprykker til 1. division. Det gik imidlertid ikke således, og holdet måtte nøjes med at være lige ved, nærmest på grund af, at det sædvanlige spil ikke kom frem i de afgørende kampe.

I pokalfinalen måtte der dog to kampe til, inden E. f. B. gav sig. Den første i Esbjerg, modstanderen var som ofte før Å. B., endte uafgjort 2—2, men omkampen i Ålborg vandt Å. B. 2—0.

Ved efterårsturneringens slutning i 1946 stod E. f. B. som nr. 1 med 15 points for 3 uafgjorte og 6 vundne kampe. O. B. var dog lige i hælene med 14 points. Positionen

var således, omend ikke sikker, så dog fortrøstningsfuld, og da forårsturneringen startede med en sejr over Randers »Freja«, talte man allerede om E. f. B.'s deltagelse i 1. division. Søndagen efter kom imidlertil det første nederlag i turneringen, det var til K.F.U.M. i København. Det kunne tildels bæres, men så faldt den største overraskelse, der vist nogensinde er foregået på Esbjerg stadion. Efter at have været overlegen hele kampen igennem måtte E. f. B. se sig besejret af H. I. K., der vandt 1—0, og da også kampen mod konkurrenten O. B. i Odense tabtes 1—3, var alt håb om oprykning skrinlagt.

E. f. B. havde dette år et meget stærkt ynglingehold, hvoraf flere af spillerne i dag er at finde på divisionsholdet, og dette hold gik ubesejret gennem hele turneringen og vandt for første gang Jyllandsmesterskabet i ynglingerækken til E. f. B.

Da E. f. B. var det bedst placerede jydske hold i 2. division, kom holdet med i kampen om det jydske fodboldmesterskab og vandt her sikkert over Herning »Fremad« i semifinalen. Vejle Boldklub var den anden finalist, og de to hold mødtes første gang d. 13. august i Vejen, hvor resultatet blev 2—2. I omkampen, der foregik i Kolding d. 30. august, endte den ordinære kamp uafgjort 1—1, men i den påfølgende omkamp lykkedes det for Vejle at score sejrsmålet, så Vejle vandt kampen 2 — 1 og dermed mesterskabet.

De to sidste turneringers resultater er vist så velkendte, at de ikke behøver at blive nøjere kommenteret. E. f. B. kæmpede sig i efteråret 1947 atter til pokalfinalen og tabte her på Århus stadion til A. G. F. med 4—1. I 2. division blev holdet nr. 4 med 21 points efter en relativ bedre placering ved efterårets slutning.

I denne turnering, den sidste inden 25 års jubilæet, vandt E. f. B. klart i 2. division og vil fra næste turnering atter komme i 1. division.

Sådan omtrent former E. f. B.'s 25-årige indsats sig i dansk fodbold. Man startede i det små, men snart gik det helt i toppen, for så atter med kometagtig fart at ende nede i bunden igen. Kræfterne blev samlet, der blev arbejdet med lyst og energi, og klubben kæmpede sig opad igen for at generobre sin tabte position.

E. f. B.-navne gennem tiderne

Gennem årene har der tit og ofte været bud efter spillere fra E. f. B. til udvalgte hold, og klubben har mønstret ikke mindre end 5 landsholdsspillere, hvilket må siges at være over normalen for en klub af E. f. B.'s størrelse.

På Jyllandsholdet har E. f. B. været repræsenteret mange gange ved forskellige spillere, ligesom provinsholdet og ungdomslandsholdet også har hentet kræfter herfra.

Mesterrækkeholdet. Foran fra v.: Kaj Grinderslev, Karl Nielsen, Holger Rønnest. Midterste række: Erling Lauridsen, Henry Bertelsen, Egon Christensen. Stående: Ejner Sejrup, lederen A. Skaarup, Knud Rasmussen, Werner Nicolaisen, Aage Jensen, Thorkild Vesterbæk.

Emil Møller blev E. f. B.'s første landsholdsspiller og var i sin glansperiode en meget effektiv center-halfback, der særlig i København blev uhyre populær, og efter at han i sommeren 1932 var inviteret derover for at spille med i nogle stævnekampe, kom det ikke som nogen overraskelse, at Emil Møller fik chancen på landsholdet.

Ved landskampen Norge—Danmark i Oslo d. 25. september 1932 var Emil Møller reserve, men da Valdemar Laursen hurtig gik i stykker, kom Emil Møller ind og fik således ved denne kamp sin debut. Det blev til yderligere 2 landskampe, begge i København, mod Skotland og Finland.

*

Den næste i rækken af landsholdsspillere blev den hurtige og vævre lille højre wing, *Arthur Nielsen,* populært kaldet »Tur«. Arthur Nielsen opnåede 1 landskamp mod Norge i København den 23. juni 1935, dog fik han ikke kampen spillet til ende, da han måtte udgå på grund af et dårligt ben.

Emil Møller

Arthur Nielsen

Olaf Brockhoff

Olaf Brockhoff var den store anfører for E. f. B. igennem flere år og samtidig en solid og sikker venstre back. Det var lønnen for flere års slid, da han den 6. oktober 1935 stillede op for første gang på det danske landshold i København mod Finland. Olaf Brockhoff spillede 2 landskampe, idet han den 20. september 1936 var med i Oslo mod Norge.

*

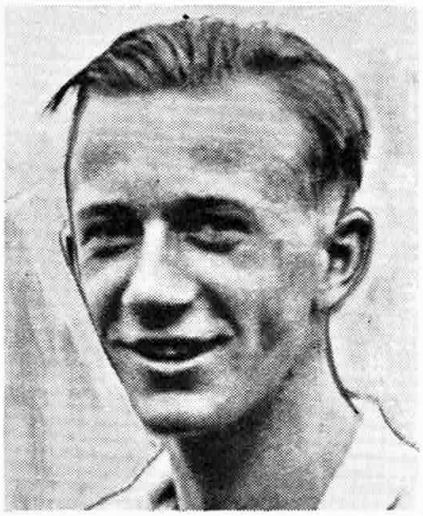
Det er ikke alle beskåret at være født med de naturlige evner for fodboldspillet, som *Jørgen Iversen* var. Allerede som dreng i E. f. B. var han et udpræget talent, og hans fodboldkarriére steg da også med lynende fart. Fra juniorholdet gik det lige direkte på 1. divisionsholdet, og lige efter at være fyldt 19 år debuterede han på landsholdet i Warszawa d. 12. september 1937.

Medens Jørgen Iversen var medlem af E. f. B., spillede han også mod Sverige i Stockholm og mod Finland i København. Efter sin bortrejse fra Esbjerg nåede han yderligere 2 landskampe som medlem af Københavns Boldklub.

*

Den foreløbig sidste i rækken af E. f. B.'s landsholdsspillere, og vel også nok den mest berømte, er *Viggo Jensen.* En spiller, der uden særlige medfødte evner, men ved en utrolig energi og flid med træningen har opnået ganske enestående resultater.

Viggo Jensen er den provinsspiller, der med sine 15 landskampe har opnået det højeste antal, og hvis han var blevet herhjemme, er der ingen tvivl om, at han var nået endnu højere. Han debuterede mod Sverige i Stockholm den 24. juni 1945, og mærkværdigvis nok fandt hans sidste landskamp også sted i samme by, nemlig den 10. oktober 1948.

Jørgen Iversen

Viggo Jensen

Ved olympiaden i London 1948 spillede Viggo Jensen, som venstre back, alle 4 kampe for det danske landshold og fik sammen med de øvrige spillere bronzemedaille.

*

De øvrige spillere, der har repræsenteret E. f. B. på udvalgte hold, er mange i tal, og af disse var *Kurt Christensen* på det provinshold, der i 1943 slog København med 5—1. Søndagen efter fik han en »reservetjans« på landsholdet mod Sverige.

Jens Peter Hansen var på ungdomslandsholdet den 20. oktober mod Norge i Oslo og spillede den dag ved siden af en forhenværende E. f. B'er, nemlig Egon Mathiesen fra A. B.

Walter Isaksen har også været på provinsholdet og er i år, sammen med Jens Peter Hansen, udtaget for anden gang.

På Jyllandsholdet, der slog København 6—3, var der 2 E.f.B.'ere, nemlig *Olaf Brockhoff* og *Carl Nørby,* og iøvrigt har følgende spillere een eller flere gange været udtaget til det jydske hold: Svend Andersen, Olaf Brockhoff, Carl Christensen, Magnus Clausen, Kurt Christensen, Egon Christensen, Svend Frikke, Carl Gravesen, Marinus Graversen, Victor Hansen, Svend Hansen, Arne Hansen, Jørgen Iversen, Viggo Jensen, Walter Isaksen, Holger Larsen, Hardy Lauridsen, Leo Larsen, Ejner Mejlvang, Emil Møller, Otto Nørgaard, Arthur Nielsen, Carl Nørby, Arthur Rasmussen, Holger Schlosser, Alf. Woidemann, Hugo Sørensen, Johs. Schmidt, Jens Peter Hansen, Arne Hansen og Svend Laugesen.

Olaf Brockhoff har spillet 362 kampe for E. f. B.

Hvis man kigger E. f. B.'s kampjournaler igennem, får man et interessant indblik i, hvor mange kampe de forskellige spillere har deltaget i. Det er naturligvis endnu de

ældre spillere fra E. f. B.'s guldaldertid, der her fører an, men tiden er inde, til at de, der i dag spiller på divisionsholdet, kan komme på højde med forgængerne.

Olaf Brockhoff fører endnu med 362 kampe, Arthur Rasmussen har spillet 359, Carl Nørby 262, Arthur Nielsen 255, Viggo Jensen 251, Holger Larsen 231, Marinus Graversen 223, Holger Schlosser 216, Svend Hansen 199, Carl Gravesen 177, Niels Petersen 176, Svend Frikke 144, Børge Schmidt 142, Erik Engermann 135, Carl Christensen 131, Court W. Christensen 126 og Emil Møller 108.

Af de nuværende spillere har Kurt Christensen en stor chance for at nå over disse tal, idet han har spillet godt 300 kampe og sikkert endnu har nogle stykker tilbage. Walter Isaksen og Hardy Lauridsen, der begge har spillet over 200 kampe, vil sikkert også komme betydeligt højere op.

Bestyrelsen

Når E. f. B. i årenes løb har konsolideret sin stilling, så den nu hører til i »kuponklippernes rækker«, som der så spøgefuldt står et sted i klubbens forhandlingsprotokol, skyldes det ikke mindst de ledende mænds indsats. Det er ikke altid morsomt at sidde i bestyrelsen for en sportsklub, og E. f. B.'s bestyrelse har ikke dannet en undtagelse.

Der var af og til vanskelige perioder i klubbens liv, og der er vel næppe noget at sige til, at enkelte bestyrelsesmedlemmer »sprang fra«, når det så lidt sort ud, men klubben havde den lykke, at der altid var dygtige folk til at træde ind i rækkerne, og alt i alt har der siddet mange initiativrige og flittige mænd i bestyrelsen gennem de forløbne 25 år.

Flere af bestyrelsesmedlemmerne har siddet i ledelsen mere end en enkelt periode, men flertallet har kun siddet en periode ud. Den mest »udholdende« af dem, overlærer Aare Petersen, fortjener en særlig hæderlig omtale. Aare Petersen har nemlig siddet i bestyrelsen lige fra klubbens start og kan således jubilere sammen med klubben.

De øvrige 51 bestyrelsesmedlemmer gennem de 25 år er følgende: Aage Thomsen (som sad i 2 år), Ole Gahrn (8 år), E. Mejlvang (9), Ejnar Sørensen (1½), Ragnvald Mathiasen (½), Niels Jacobsen (1), Aage Nielsen (4½), O. Sparre Petersen (½), Axel Schmidt (9½), Olaf Hedegaard (3½), P. Svarrer (2½), Jens Lysholdt (2), J. Christiansen (1½), A. Thiim (2½), Søren Knudsen (1), Chr. Urhøj (3½), C. Ramsing (2½), Axel Christensen (2), H. Holm (1½), Niels Pedersen (4), M. Poulsen (10½), Arthur Nielsen (2), Agerbach (1), Drostgaard (1), Recchia (1), Sv. Å. Werborg (12½), Asger Mathiesen (12), Børge Schmidt (10), N. Jespersen (1½), Alfred Sørensen (12),

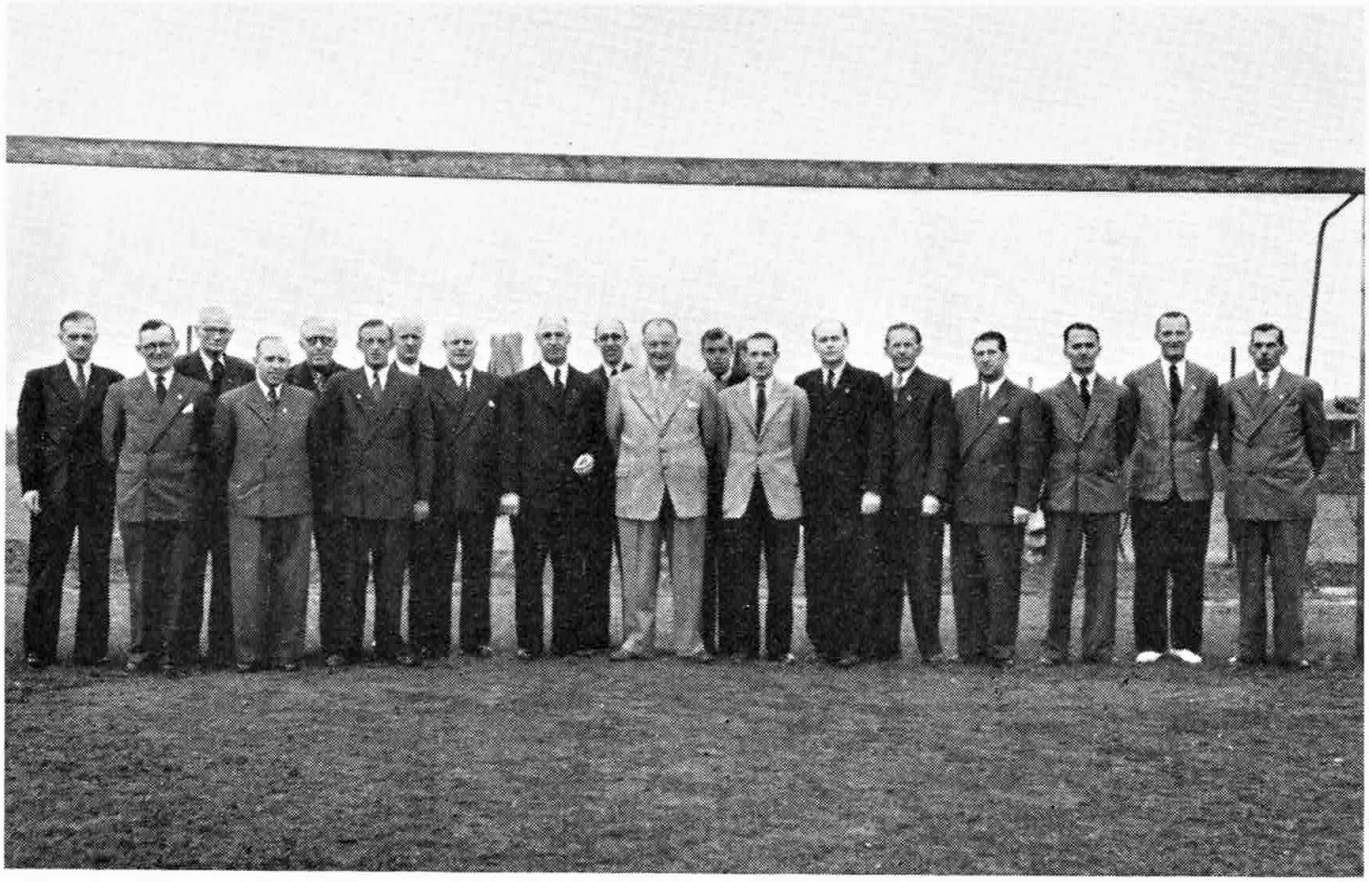
Bestyrelsen i dag. Fra venstre: Sekretæren, fuldmægtig Søren Mathiasen, kassereren, kontorass. Asger Mathiasen, formanden, viceinspektør Sv. Åge Werborg, næstformanden, overlærer Aare Pedersen og socialinspektør Arthur Nielsen.

Sillas Thomsen (1), Oscar Dencker (2½), O. Brockhoff (1), Søren Mathiesen (10), Poul Carstensen (10), Evald Jensen (4), Aage Nielsen, »City« (1), Carl Nørby (4), Svend Lunding (5), Hans Madsen (½), Carl Gravesen (5), Arthur Rasmussen (4), Poul Hansen (2), E. Engermann (3½), Hans Sørensen (2½), Leif Segall (1½), A. Skaarup (3½), Holger Larsen (1½), Børge Andersen (1½), A. Grøngaard (1½) og Cigarmager Lauridsen (1).

Bestyrelsen i jubilæumsåret er *Sv. Å. Werborg* (formand), *Aare Petersen* (næstformand), *Asger Mathiesen* (kasserer), *Søren Mathiesen* (protokolfører) og *Arthur Nielsen.*

E. f. B.'s hæderstegn.

For fem år siden fik E. f. B. den smukke idé at indstifte en spillernål, som skulle uddeles til spillere, der havde spillet mindst 50 førsteholdskampe. For de første 50 kampe får spilleren en nål med een prik på, og for hver 50 kampe senere får han en prik mere på nålen. Som man ser andetsteds, har kun Olaf Brockhoff og Arthur Rasmussen 7

Veteranklubben. Fra v.: Holger Larsen, Anton Torbensen, Aare Petersen, Arthur Nielsen, Aage Nielsen, Arthur Rasmussen, A. Skaarup, Ewald Jensen, Olaf Brockhoff, Sv. Åge Werborg, Niels Pedersen, Marinus Graversen, Børge Schmidt, Carl Nørby, Svend Hansen, Hans Madsen, Søren Mathiasen, Asger Mathiasen og Alfred Sørensen.

prikker. Når en spiller, der ejer en nål, har været med til at vinde et jydsk mesterskab, får han yderligere en rød prik på nålen.

Endvidere indstiftede man senere en bestyrelsesnål, som gives til medlemmer, der har siddet i bestyrelsen i mindst 10 år, og dette tal er nået af 10 af klubbens bestyrelsesmedlemmer. Begge nåle er meget populære, og medlemmerne sætter naturligvis en ære i at få en nål — enten som spiller eller som medlem af bestyrelsen.

Veteranklubben

Et morsomt skud på E. f. B.'s stamme er »Veteranklubben«, som blev stiftet i 1944 på initiativ af tandlæge Carl Gravesen. Efter forudgående møder startede E. f. B.'s veteranklub sin tilværelse den 23. oktober 1944, og klubbens formål var at vedligeholde og genopfriske det gamle kammeratskab mellem medlemmer af E. f. B. På møderne, der ofte var

meget fornøjelige, arrangeredes underholdning og foredrag, og mange gange gik diskussionen højt om fodboldspil i almindelighed og E. f. B.'s i særdeleshed.

Veteranerne dannede også et fodboldhold, på hvilket flere af de gamle »stjerner« har spillet, og »direktørholdet«, som det en overgang blev kaldt, havde mange vellykkede ture i oplandet — og fik som regel en sejr med hjem!

I klubben kan optages spillere, som har spillet på E. f. B.'s førstehold, eller medlemmer, som i en årrække har gjort en god indsats indenfor bestyrelsen. Under alle omstændigheder skal man være aktivt medlem af E. f. B. og være fyldt 35 år. Der er for tiden en snes medlemmer i Veteranklubben, som ved flere lejligheder har uddelt opmuntrende præmier til spillere, der har gjort en særlig fortjenstfuld indsats, bl. a. Viggo Jensen — for blot at nævne den mest kendte.

Den første bestyrelse bestod af Carl Gravesen (formand), Carl Nørby (sekretær) og Arthur Nielsen (kasserer), medens den nuværende ser således ud: *Carl Gravesen* (formand), *Carl Nørby* (kasserer) og *Børge Schmidt* (sekretær).

Som E. f. B. ser ud i dag

Der er noget, der tyder på, at E. f. B.'s jubilæumssæson har virket ansporende på spillerne, og det er vist heller ikke for meget sagt, at resultaterne i den afviklede turnering har været en del over forventning, og man skal flere år tilbage i klubbens historie for at finde en sæson, hvor de forskellige hold i gennemsnit har opnået så fine placeringer.

Indenfor fodbold er der heldigvis ikke noget, man kommer sovende til, og de opnåede resultater er da også lønnen for et målbevidst arbejde. Der har været trænet under kyndig vejledning, og spillerne har mødt trofast til træningen. Der har været afholdt klubmøder og instruktionsaftener, og der er i det hele taget fra ledelsens side bleven gjort alt, for at holdene kunne være så vel udrustede som muligt.

Der er intet, der tyder på, at dette års fremgang er et pludseligt fænomen, der hurtig vil blegne igen. Tværtimod må man sige, at der for tiden er ualmindelig god gang i ungdomsafdelingen, det gælder både drenge- og juniorholdene. Dette er af livsvigtig betydning for en så stor fodboldklub som E. f. B. og vil uden tvivl være årsag til, at de sportslige resultater i den kommende tid vil være på højde med dette års og måske bedre endnu.

E. f. B. råder i dag, foruden sin store drengeafdeling, over 8 turneringshold, og med den tilgang, der har været i den senere tid, er der meget, der tyder på, at man til den kommende turnering yderligere må anmelde 1 eller 2 hold.

I det følgende skal vi præsentere holdene og fortælle lidt om deres præstationer.

Drenge

Drengeafdelingen ledes af lærerne Hugo Sørensen og Gabriel Petersen, og afdelingen er delt i 2 aldersklasser. Det er ikke noget usædvanligt, at der til træningen møder over 150 drenge op, så man forstår jo udmærket ledernes vanskeligheder med at få banerne til at slå til. Desværre findes der ikke her i Jylland nogen drengeturnering, som f. eks. i de øvrige lokale unioner, men E. f. B. søger at råde bod herpå ved at arrangere nogle små private turneringer, ligesom der hvert år arrangeres kampe mod udenbys drengehold.

1. og 2. juniorhold

E. f. B. har altid haft nogle af Jyllands stærkeste juniorhold, men i de senere år har det knebet lidt med at komme helt op i toppen. 1. holdet blev nr. 2 i sin kreds, men har dog i begge turneringskampe spillet uafgjort med vinderen. 2. holdet var lige ved at blive kredsvinder, men efter at have tabt en omkamp om 1. pladsen, blev det ligesom 1. holdet til en 2. plads.

Ynglingeholdet

I ynglingerækken har E. f. B. i de senere år gjort sig stærkt gældende, og også i år er holdet vinder af kredsen. Holdet har således en chance for at vinde det jydske mesterskab, og der vil sikkert blive kæmpet energisk, for at dette skal lykkes i jubilæumsåret.

B-holdet

Det er de gamle kæmpers hold, og mange af spillerne er velkendte fra fordums dage på divisionsholdet. Holdet var ganske suveræn i sin kreds og gik igennem uden nederlag. Ligesom ynglingeholdet har B-holdet også chancen for at vinde et jydsk mesterskab.

A-holdet

Holdet har præsteret et strålende forår og kun mistet 1 point, men var kommet lidt bagud i efterårsturneringen, så det blev til en 2. plads.

Mellemrækkeholdet

Det lykkedes for mellemrækkeholdet at blive kredsvinder, men de blev slået ud i 2. omgang af unionskampen.

Mesterrækkeholdet

Da efterårsturneringen var færdigspillet, så det ikke særlig lyst ud for mesterrækkeholdet, men i foråret har holdet opnået ganske enestående resultater og sluttede med en god

Divisionsholdet. Foran fra v.: Søren Andersen, Hardy Lauridsen, Jens Peter Hansen, Erik Therkildsen, Svend Laugesen. Stående: Lederen Carl Nørby, Johs. Schmidt, Reimer Hansen, Walter Isaksen, Sv. Seelen, Kurt Christensen, Kaj Broder Nielsen og træneren Frants Petersen.

placering i rækken. Holdet lider naturligvis en del under, at divisionsholdet af og til skal bruge de bedste spillere, men dette er jo en nødvendighed og gør kun holdets resultater endnu mere ærefulde.

Divisionsholdet

Der er noget symbolsk i, at det eftertragtede mål: at komme i 1. division, netop skulle opnåes i jubilæumsåret, og uden at sige for meget har man vist lov til at mene, at bedre jubilæumsgave kunne E. f. B. ikke få.

Da efterårsturneringen sluttede, var divisionsholdet ikke helt i toppen, men lå dog i en god position kun 2 points efter nr. 1, og det var selvfølgelig med en del optimisme, at man startede på forårsturneringen. Det kom til at gå langt over forventning, og holdet gik faktisk fra sejr til sejr. Der blev spillet og kæmpet med en ukuelig energi, indtil oprykningen var sikret og E. f. B. efter 11 års forløb atter var deltager i landets fornemste turneringsrække.

Spillerne fortjener en stor tak for deres indsats, både til træning og kamp, og man må ønske for dem, at den samme E. f. B.-kampånd må vedligeholdes i de kommende 1. divisionskampe.

Holdets træner, Frants Pedersen, skal også have sin del af æren for det smukke resultat. Han er i det halve år, han har trænet med holdet, faldet ualmindelig godt til og er kommen med friske impulser samtidig med, at han har tilført holdet såre vigtige egenskaber.